No. 53.   1833.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk

Nieuws- Blad.

Zaturdag den 2 Maart.

P U B L I C A T I E.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD *BREDA*, brengen bij deze, ten verzoeke van den H. H. G. Heer Generaal-Majoor, Plaatselijken Kommandant, ter kennisse der Ingezetenen, dat te rekenen van morgen de poorten dezer Vesting zullen worden geopend des morgens ten zes ure, en gesloten des avonds ten zes ure; zullende de drijfboomen gelijktijdig met de poorten worden geopend, doch een half uur vroeger dan deze gesloten worden.

BREDA, *den 28sten Februarij 1833.*

DE ROY Vt.
Ter ordonnantie van dezelven,
De Secretaris der Stad
H. W. SCHAUIKES.

LATERE BERIGTEN DER COURANT,
van Vrijdag 1 *Maart*,
behelzende de laatste *Fransche* en *Belgische* Nieuwstijdingen benevens de *Fransche Beursprijzen* van den volgenden dag.

BELGIE.

BRUSSEL, den 28sten Februarij.

Door sommige dagbladen was aangekondigd dat de jongste komst van den hertog *van Orleans* ook ten oogmerk zou gehad hebben de koningin tot een verblijf gedurende eenige weken te Parijs uit te noodigen; thans wordt er met meerdere waarschijnlijkheid verzekerd, dat HH. MM. zich niet voorstellen Brussel te verlaten, maar dat integendeel de koningin der Franschen, van den hertog *van Orleans* vergezeld, hier eenigen tijd zal komen doorbrengen, om bij de aanstaande bevalling harer dochter tegenwoordig te zijn.

— De senaat is tegen aanstaanden dingsdag den 4den Maart bijeengeroepen. — De afgevaardigden houden zich nog altijd met de beraadslaging der wet op de branderijen bezig.

— De *Messager de Gand* heeft, na de uitspraak van het hoog militair geregtshof, ook van het hoofd van zijn blad de artikels der constitutie wederom weggelaten, in strijd met welke zijn uitgever en redacteurs voor eene vreemde regtbank waren betrokken, en laat zich voorts over gezegde uitspraak in dezer voege uit: » Eindelijk wordt er regt gedaan, maar een onvolledig en ontwijkend regt: het hoog militair geregtshof heeft in de zaak onzer vrienden uitspraak gedaan. Deze uitspraak zal waarschijnlijk tot onmiddellijk gevolg hebben, de vrijstelling der beschuldigden *na* 73 [illegible] Intusschen blijft het naar den inhoud van het [illegible] arrest, op hetwelk wij nader terug zullen komen, [illegible] dat het hoog geregtshof, alhoewel den gevan- [illegible] zijn het land en de drukpers deze magistraat erkentelijkheid verschuldigd. Zij heeft welligt de belgische constitutie gered, welke het hof van cassatie en de andere competente regtbanken schenen prijs gegeven te hebben."

— Men hoopt alsnu, dat het gouvernement, als een gevolg van de uitspraak van het hoog militair geregtshof den staat van beleg der stad Gent, even als die van Antwerpen, insgelijks zal opheffen.

Het voor ministerieel gehouden blad *l'Union*, een der jongste artikels uit den engelschen *Courier* over onze aangelegenheden overnemende, - waarbij voornamelijk te kennen gegeven werd, dat zoo de tegenwoordige staat van zaken in Belgie, met deszelfs uitgaven buiten alle evenredigheid, schuld en verder daaruit volgende moeijelijkheden nog langer moest duren, de kwestie der *verdeeling van Belgie* wel op nieuw op het tapijt konde komen, welke afloop van zaken echter de wensch van Engeland, tegen wiens belang en doel zulks zou aanloopen, niet wezen kon, maar dat het de vraag zou zijn of andere gouvernementen daaromtrent even onverschillig dachten, - maakt daarop de aanmerking, dat vooral de laatste zinsnede van veel beteekenis is, die alleen op Frankrijk kan worden toegepast, 't welk meer dan eens met dit voorstel was voor den dag gekomen. De *Courrier* houdt het er integendeel voor, dat deze bedreiging van het engelsche blad weinig te beduiden heeft, dat men zoo menigmaal dezelve had voorgehouden en altoos met hetzelfde doel, om ons namelijk ten behoeve der diplomatie bang en gehoorzaam te maken, dat, zoo tegen alle verwachting, daaraan wezenlijk gedacht werd, voorzeker de natie en het leger, ten spijt van deszelfs vreemde chefs, eene uiterste poging zouden wagen, om zulk eene schande voor te komen, enz. — De *Messager de Gand* laat het bij de volgende aanmerking berusten: » Wij voor ons zouden de deeling slechts als een wanhopigen stap kunnen goedkeuren en in dat opzigt, dat zij ons van den revolutionnairen mesthoop, dat wil zeggen, van het tegenwoordig gouvernement, bevrijden zoude."

FRANKRIJK.

PARIJS, den 26sten Februarij.

De *Moniteur* bevat heden in het officieel gedeelte het volgend zeer onverwacht artikel:

» Vrijdag den 22sten februarij ten half zes uren, heeft mevrouw de hertogin van *Berry*, aan den generaal *Bugeaud*, gouverneur der citadel van Blaye de volgende verklaring overhandigd:

Door de omstandigheden en door de maatregelen van het gouvernement gedwongen, meen ik, hoezeer ik vroeger de ernstigste reden had mijn huwelijk geheim te houden, aan mij zelven, en aan mijne kinderen de verklaring schuldig te zijn, dat ik gedurende mijn verblijf in Italien mij heimelijk door het huwelijk verbonden heb.

Van de citadel van Blaye, den 22 Februarij 1833.
(get.) *Marie Caroline.*

Deze verklaring door den generaal *Bugeaud* aan den voorzitter van den raad, minister van oorlog, opgezonden, is dadelijk in het depot der archieven van de kanselarij van Frankrijk nedergelegd."

Dit zonderling berigt, dat waarschijnlijk slechts door eene vergevorderde zwangerschap is afgeperst, heeft op eens alle de geruchten, die voor eenige weken werden rondgedragen, en tot de welbekende tweegevechten aanleiding gaven, weder verlevendigd. Men herinnert zich thans, dat reeds voor eenen geruimen tijd van een huwelijk der hertogin met zekeren graaf *Neiperg* gesproken werd, welk verhaal echter later weder werd ontkend. Overigens schijnt het tot nog toe geheel onzeker te zijn, wie de echtgenoot is, met wien de thans gevangene vorstin zich, gedurende hare ballingschap verbond.

— De heer *de Chateaubriand* zal morgen voor het hof van assises worden te regt gesteld.

— De hertog *van Orleans* is gisteren avond ten zeven uren van Brussel terug gekomen.

— De nieuwe ridders der tempelorde hebben gisteren weder eene plegtige vergadering gehouden. Twee zoogenaamde leviten hebben de geloofsbelijdenis der orde ontwikkeld, waarbij het evangelium ten gronde ligt, met de verklaring echter, dat men niets voor waar moet houden, dan hetgeen met de rede overeenstemt.

— Men verzekert dat de minister van finantien niet later dan morgen of overmorgen aan de kamer van afgevaardigden een ontwerp zal voorleggen, waarbij de 5 percents renten geheel zullen worden geconventeerd; de beraadslaging, om hetzelve tot eene wet te maken, zoude intusschen eerst in de volgende zitting geopend worden.

De beide kamers hebben zich gisteren uitsluitend met onderwerpen van inwendig belang bezig gehouden, alleen heeft bij de afgevaardigden eene vrij ernstige discussie plaats gehad, over de willekeur van het gouvernement, ten aanzien der reorganisatie van de nationale garde, op die plaatsen, waar dezelve uithoofde van wangedrag of om andere redenen is geschorst. De wet toch bepaalt, dat deze suspensie niet langer dan zes maanden, zonder de tusschenkomst der wetgevende kamers mag voortduren; echter werden er thans onderscheiden gemeenten aangewezen, waar het ministerie meer dan een jaar eene reorganisatie had verschoven, en het is den heer *d'Argout* niet gelukt, om zich in dezen van verkrachting der wet vrij te pleiten. De omstandigheden hebben bij de meerderheid tot verschooning gediend.

— Heden (26 *Februarij*) waren de fondsen genoteerd: de 5 pCt. kont. 104,20; op tijd 104,45; de 3 pCt. kont. 78,65; op tijd 78,55; Nap. renten kont. 88,70; op tijd 89; Sp. perpet. kont. 65⅛; Cortes 13,90.

NEDERLANDEN.

[illegible] den 1sten Maart.

Heden zal de [illegible] gever. Met vermogen [illegible] ure zal daartoe de eerste kamer en ten half drie de tweede kamer vergaderen. De tweede kamer zal overigens ten elf ure de beraadslagingen aanvangen, over de ontwerpen van wet, tot wijziging van het tweede boek van het burgerlijk wetboek. De werkzaamheden der kamer zullen thans met spoed worden voortgezet. De regering heeft op de nadere bedenkingen der leden tegen de ontwerpen van wetten op de brandstoffen, het gemaal en het personeel wederom geantwoord, en eerlang zullen daarover derhalve de beraadslagingen worden gehouden. In gemelde ontwerpen zijn nog onderscheidene veranderingen gebragt.

— In een brief uit Bethune, door een onzer krijgsgevangen officieren geschreven, komt het volgende voor: » Onze manschappen genieten eenen welstand, die niets te wenschen overlaat. Van de 890, die zich hier bevinden, zijn slechts *veertien* ziek en één is overleden. De soldaten hebben het bij uitstek goed en de inwoners dezer stad behandelen hen met de meeste liefde en achting. Zij staan onder de bevelen hunner eigene officieren, en geen Franschman bemoeit er zich mede. Zij krijgen alles, even als in garnizoen; de officieren doen hunnen dienst in de kompagnie, en in de vijf dagen krijgen zij 50 Fransche sous in handen; zoodat alle klaagliederen ongegrond zijn, terwijl velen hunner het geld, hetwelk zij van hunne ouders of vrienden bekomen, tot niets anders gebruiken, dan om zich-zelven door het overmatig gebruik van drank te benadeelen; waarvan het noodzakelijk gevolg is, dat zij gestraft worden. Dat men hun *iets* zendt, kan geen kwaad; maar met 50 franken te gelijk, zoo als dit gebeurt, is voor den soldaat zeer schadelijk." Hij geeft daarbij den wensch te kennen, dat het een en ander in Holland moge bekend worden, om de berigten te logenstraffen, dat onze soldaten aan alles gebrek zouden hebben, of gelijk in een onzer nieuwspapieren gestaan heeft, dat zij langs de huizen hebben moeten bedelen; en tevens om de bloedverwanten der gevangen manschappen te waarschuwen tegen het zenden van veel geld.

— Wij voldoen gaarne aan het daartoe geuit verlangen, om, ter verduidelijking van het door ons medegedeelde, omtrent de ondersteuning door den heer *van Dam van Isselt*, in de Tweede Kamer der Staten-Generaal, aan de petitien van de ingezetenen van de Neder-Betuwe gegeven, (zie ons No. 40) aan het navolgende, toen door dien afgevaardigde aangevoerde, eene plaats in te ruimen:

» Ik heb de eer gehad, Ed. Mog. Heeren! dit laatste verzoekschrift op het bureau van den heer voorzitter over te leggen, en neem de vrijheid het daarin vervatte verzoek aan Uw Ed. Mog. bijzondere aandacht aan te bevelen. Hetzelve is in hoogstgematigde uitdrukkingen vervalt, handelt niet over de daarstelling van het Steenehoeksche Kanaal zelve, die men te regt ongrondwettig zoude kunnen noemen, maar de verzoekers geven alleenlijk hunne bezwaren te kennen wegen hunne hoogen aanslag en aandeel in het dragen der kosten van een Kanaal, hetwelk zonder het minste nut is voor hunne bezittingen. Die kosten bedragen in sommige streken 2 gulden per morgen, terwijl hunne lager gelegene landerijen, vooral bij natte zomers, zoo als in 1829, geheel onder water staan, zonder dat het Steenenhoeksch Kanaal daarin verzachting te weeg brengt. Aan de kommissie tot de rivier-afleidingen is dan ook de noodzakelijkheid niet ontsnapt om aan de landen, tusschen Waal en Rhijn gelegen, eene verbeterde uitwatering te bezorgen. Hiermede stond in verband het verhoogen en verzwaren der Noorder-Lekdijken, om Holland en Utrecht te beveiligen tegen eene overstrooming, waarvan de gevolgen niet te berekenen zouden zijn.

» Die Lekdijken nu zijn verhoogd en verzwaard. De requestranten erkennen de billijkheid van zoodanigen maatregel, maar zij meenen dat, wanneer men twee provinciën beschermt, men eenige schadevergoeding schuldig is aan het district dat opgeofferd wordt; want zelfs de oude spreek, *dien water deert, die water keert*, is bij hen niet meer toepasselijk, zoo groot en zoo zwaar zijn die Noorder Lekdijken geworden. Bij iedere opstopping op den Rijn moeten de Geldersche dijken en waterkeeringen bezwijken, zonder dat eene behoorlijke waterloozing medewerken kan om die ramp te leenigen.

» In dien stand van zaken verzoeken requestranten, waarbij zich waarschijnlijk de geërfden uit den Tielerwaard en het land van Buren en Culenborg voegen zullen, dat ook zij onderstand uit 's lands kas mogen genieten tot betaling van de kosten van Steenenhoek, althans tot tijd en wijle, dat dit kanaal in eenen bruikbaren staat zal zijn gebragt.

» Zij merken aan, dat aan Zeeland *f* 340,000 worden toegestaan: zonder het nuttige daarvan te betwisten, meende zij dat ook het behoud van hunne streken niet onverschillig voor het vaderland zijn kan.

» Voor dit jaar is het thans te laat, doch ik hoop dat bij eene volgende begrooting van staatsuitgaven de belangen dezer ingezetenen, zoo wel door de Regering als door de Kamer, zullen worden in het oog gehouden."

ENGELAND.

LONDEN, den 27sten Februarij.

De debatten in de beide parlements-huizen hebben in de laatste dagen niets van algemeen belang opgeleverd. Een aantal petitien, vooral tot de iersche zaken betrekking hebbende, geven ruime stof ter beraadslaging.

— De onzekerheid waarin men omtrent den staat der Belgische onderhandelingen verkeert, en het gerucht dat de Noordsche mogendheden dringende vertogen tegen alle verdere dwangmaatregelen ten dien aanzien hebben doen gelden, waarbij het gouvernement zich in eene zekere verlegenheid, zoude bevinden hebben de prijs der fondsen gedrukt. Op de beurs van gisteren zijn genoteerd: de 3 pCt. geconsolideerden 87 ¼, de Hollandsche integralen 45$\frac{1}{4}$.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 26sten Februarij.

De Oostenrijksche *Beobachter* van den 21sten dezer bevat de volgende belangrijke berigten:

Tijdingen uit Konstantinopel van den 5den Februarij, welke door buitengewone gelegenheid zijn aangebragt, bevestigen het berigt eener voorwaartsche beweging van het Egyptische leger. De Porte had vernomen, dat *Ibrahim*-bassa van Koniah was opgebroken en reeds Karahissar had bereikt. Op de vertogen van den Franschen zaakgelastigde, dat hij zijnen togt zoude staken heeft *Ibrahim* geantwoord, dat hij hiertoe, zonder den uitdrukkelijken last van zijnen vader, geene magt had. Hetzelfde antwoord is ook aan den Russischen overste *Duhamel* gegeven. In deze omstandigheden heeft de Sultan de hem vroeger toegezegde ondersteuning van een Russisch eskader, hetwelk, vereenigd met de Turksche vloot, de zeeengte zoude dekken, verzocht. — Bij voorraad daartoe gemagtigd heeft de Russische gezant *v. Butaneff*, de noodige instructien naar Sebastopol overgezonden, doch daarentegen het verzoek om gelijktijdige bijstand van een Russisch leger van de hand gewezen. De hoofdstad geniet voortdurend de diepste rust, en de algemeene overtuiging, dat *Mehemed* ali de voorslagen door *Halil*-bassa overgebragt, zal aannemen, houdt dezelve in stand.

Iets over de laatste Fransche en Engelsche nota.

Vele onzer lezeren zullen zich nog herinneren, welke moeite in den tijd, de Belgische revolutionnaire bladen, inzonderheid de beruchte *Courrier Belge*, *le Belge* en andere, zich gegeven hebben, om met aanwending, van de verachtelijkste leugentaal en lage vleijerijen, de Hollandsche natie van derzelver koning te scheiden. *Het doel wettigde de middelen*, deze grondstelling genoegzaam befaamd, als de stelregel eener bekende klasse van menschen, was ook door hen aangenomen, wien niets te heilig, niets te laag was, wanneer zij hun doel slechts bereikten: *tweedragt* te zaaijen tusschen Vorst en Volk in het eenigste land van Europa al waar zuivere liefde voor vaderland en vorst in de borst van een elk gloeide, waar de fakkel der zuivere *vrijheid* het *regt* bescheen, waar *verlichting*, waar staatkundige en geestbeschaving in de tempels der rede en der waarheid geheiligd worden.

Doch daar waar waarheid heerscht, vermag de laster niets, en in stede van hunne oogmerken bevorderd te zien, zag een *Levae*, *Mascard*, *Jottrand* en consorten, tot hunne gloeijende spijt, de banden tusschen vorst en volk steeds meer aangehaald, en de tusschen hen reeds plaats hebbende eendragt, meer en meer bevestigen. Toen de listen en lagen dezer slangen steeds vruchteloos uitvielen, spogen zij wederom venijn! wanhopende aan het welgelukken hunner oogmerken, lieten zij en doel en middelen varen, om aan anderen deze taak over te laten. Het schijnt nu dat *Talleyrand* en *Palmerston*, zich door eene eerste mislukte proeve, door eenige ellendelingen ondernomen, niet hebben laten afschrikken. De NOTA, door hen aan den Nederlandschen gezant onder dagteekening van den 14den dezer, overhandigd, kan in dit opzigt beschouwd worden, als een helsch gewrocht, hetwelk tusschen dat volk en deszelfs vorst geworpen is, vooral omdat dezelve zoodanig ontworpen en gesteld is dat men, bij eene losse en oppervlakkige lezing (en zoo leest toch de groote massa), zou zeggen dat op het Nederlandsche gouvernement werkelijk een groot gedeelte der schuld rust, van het rekken van het vraagstuk. Voor hem, die met aandacht, de mededeelingen van ons gouvernement, achtereenvolgend aan onze wetgevende kamers gegeven, gevolgd en met de Londensche *protocollen*, *thema's*, *ultimatums* en *nota's* vergeleken heeft, valt het niet moeijelijk om het doel te bespeuren, dat men met deze laatste *nota* hoopt te bereiken. Want te vergeefs zoekt men in de menigvuldige zinsneden waaruit deze nota is te zamengesteld, naar eene *bepaalde* rigting in den gang der onderhandelingen, er wordt op niets verwezen, noch op de zaak, noch op de gevolgen dezer *nota*, en hunne gevolgtrekkingen, dat zij *geene zeer vredelievende gezindheid aan de zijde van het Nederlandsch gouvernement kunnen ontdekken om met Belgie tot eene eindelijke schikking te geraken*, is te zeer in wederspraak met menigvuldige hunner gezegden, bijzonder die in de maand Junij 1832, gedaan, dat deze ook als eene ware afleiding, uit hunne afgetrokkene en uit derzelver verband gerukte geschetste daadzaken kunnen beschouwd worden. Het geheele stuk zonder staatkundig hoofddoel, schijnt dus alleen gesteld, om het Hollandsche volk te doen geloven dat hun gouvernement werkelijk andere belangens dan die des volks zoekt te bevorderen, en dat het doel van hun vereenigd streven, werkelijk in twee verschillende rigtingen loopt.

Ofschoon wij ons in dezen genoodzaakt gevoelen onze landgenooten het WAAKT! WAAKT! toe te roepen, houden wij ons echter genoegzaam overtuigd dat het palladium van ons behoud: de EENDRAGT, te vast gegrondvest is, dan dat *Talleyrand* met zijn helsch vernuft en de laaghartige partijdigheid van eenen *Palmerston*, in staat zoude zijn die banden te verbreken die ons in leven en dood aan den geliefden koning verbonden hebben; en vast blijven wij in het geloof, dat ook dit hun werk, dezelfde belooning van wege het Hollandsche volk zal erlangen, dat eens eenen *Jottrand*, *Mascard*, *Levae* en anderen, op soortgelijke beproevingen, hebben ontvangen: die onzer *diepe verachting!*

Intusschen zal er bij het aandachtig nalezen dezer bewuste *nota* bij menigeen het denkbeeld opkomen, dat mannen van het gehalte van eenen *Talleyrand* en *Palmerston*, toch redenen moeten gehad hebben om niet *à priori* geheel en al te twijfelen aan de mogelijkheid, om de Hollandsche natie wars van het denkbeeld van *volharding* te maken. Wanneer men ook slechts een weinig over het karakter van *Talleyrand* nadenkt, valt er aan de gegrondheid van dit opkomend denkbeeld niet meer te twijfelen, en even nadeelig, als, naar ons inzien, de ontijdige roep om *scheiding! scheiding!* op den gang der zaken gewerkt heeft, even zoo nadeelig heeft, naar ons gevoelen, de roep *om het aannemen der 24 artikelen*, na den val der citadel, op het te houden gedrag der engelsche en fransche kabinetten ten onzen opzigte gewerkt.

De handelwijze van het Hollandsche gouvernement en de aangenomene houding van het Hollandsche volk, zijn door de vreemden meesttijds verkeerd beoordeeld, en van dit oordeel hebben bovengenoemde diplomaten te dikwerf een partijdig gebruik gemaakt, als dat wij nu zouden twijfelen aan hun voornemen, om op grond daarvan, den gevoeligsten slag aan ons onafhankelijk bestaan toe te brengen.

Menig vreemd journaal-artikel zouden wij kunnen bijbrengen, dat misschien tot de handelwijze der beide bedoelde kabinetten heeft medegewerkt; wij zullen ons echter alleen vergenoegen, met de mededeeling van een dat in den zin van vele andere geschreven, onze bedoeling duidelijker zal te kennen geven. Hetzelve is te vinden in den *Emancipation* van den 12den dezer en luidt aldus:

»» Zie hier een uittreksel van het dagblad van Keulen, waaruit men zal kunnen beoordeelen, op welke wijze de Duitschers, de Hollandsch-Belgische kwestie, met betrekking tot Europa, beschouwen." ".

» Naar een particulier schrijven uit Londen, date 29 Januarij, en uit » eenen niet minder zekeren bron, vernemen wij dat de zaken tusschen » Holland en Belgie eene gunstige wending nemen, zoodat er alle redenen » bestaan, dat zij schielijk eene eindelijke ontknooping naderen. Wan» neer wij naar den geest, die zich, sedert den val der citadel van Ant» werpen, in Holland geopenbaard heeft, willen oordeelen, dan moeten » wij veronderstellen dat de Koning van Holland zal eindigen zijne be» langen en die zijner dijnastie met die zijner onderdanen te zamen te » smelten; want te willen volharden in eene zoo zigtbaar verloren zaak, » zou even belagchelijk zijn, als de medewerking die hij, zoo men zeide, » aan de *sansculottes* toegezegd had."

» Men moet evenwel bekennen, dat de Hollanders zich in het belang » van hun Vorst edelmoedig onderscheiden hebben; dat zij getoond heb» ben ware vaderlanders te zijn, en dat zij, zonder zich te beklagen, zich » onnoemelijke opofferingen getroost hebben. In hunne blinde onder» werping, hebben zij hunne broeders in het kasteel van Antwerpen ter » dood gewijd, en de tranen, die thans voor die ongelukkige martelaars » gestort worden, vloeijen ook voor de zaak, die men dáár verloor" . , . .

» Om duidelijk te overzien, hoe of men in Holland over den tegenwoor» digen stand van zaken denkt, heeft men slechts een oog op het *Orakel » van Amsterdam*, het *Handelsblad* te werpen, dan zal men door eene » waardige en redeneerkundige taal de gevoelens leeren kennen, waarnaar » men het nationale vraagstuk moet beoordeelen."

» De Hollanders verklaarden zich voor den oorlog, omdat zij daarin het » geliefkoosde denkbeeld van hunnen koning, en de uitkomst van onver» mijdelijke omstandigheden zagen; maar om zich noch voor den oorlog, » noch voor den vrede te verklaren, zich tot werkeloosheid te doemen, » wanneer men groote strijdkrachten bijeen gebragt heeft en daardoor tot » de laatste hulpbronnen van het land te doen uitdroogen, zou onver» geeflijk geweest zijn."

» De Hollanders beginnen insgelijks in te zien, dat hunne geographische » stelling te midden der andere staten, niet van dien aard is, om onze » aandacht nog lang bezig te houden, minder nog, daar hunne halstar» righeid tegenover de Belgen eenen nadeeligen invloed op den algemeenen » handel moet uitoefenen; eenen invloed, die zij zelf reeds sterk moeten » gevoelen."

» Wanneer wij Holland in betrekking tot het overig Europa beschou» wen, dan zien wij in deze kleine natie niets dan vreemdelingen, die, » op een groot vaartuig vereenigd, het anker op onze kusten geworpen » hebben, om zich den Europeschen handel toe te eigenen. Want, wan» neer wij ons afvragen: Kan Holland ons in eene staatkundige worsteling » van dienst zijn? dan zal een ieder antwoorden: neen! Twee millioenen » menschen, die geene staatkundige belangen voorstaan, en die door het » eigenbelang gedreven, zich alleen bezig te houden, kunnen niets in » de schaal van het groote vraagstuk uitwerken. . . . . » . . . . "

Hoewel dit stuk stoffe tot menige aanmerking oplevert, willen wij echter alleen doen opmerken, dat wij ook daarin onze gevoelens, bijzonderlijk in ons nommer van den 10den en 11den voorgedragen, bevestigd vinden. De ontijdige roep om *Scheiding*, maar vooral de menigte van redeneerkundige artikels tot betoog der noodzakelijkheid eener algeheele scheiding, waartoe gronden moesten gezocht worden, die uitsluitend ons *eigenbelang* betroffen, hebben ons van eenen kant leeren kennen, die alle weldenkenden in Europa, namelijk zij, die voor orde en rust en tegen de grondbeginselen der revolutionnairen gestemd waren, niet even welgevallig konde zijn. Wanneer wij onze zaak scherp af van die van geheel Europa wilden *afscheiden* - hetgeen hier te lande in zoo menig betoog geschied is - dan kan men ook voorwaar niet vergen, dat datzelfde Europa zeer gestemd zij, om alleen *onze* belangen te helpen bevorderen. *Die* onzer bladen dan, die zich kunnen beroemen, en er zich dikwerf op beroemen, van bij den vreemden gelezen te worden dienen dan ook dubbeld voorzigtig in de keuze hunner opstellen te zijn. Want *Oud-Nederland* wenscht voor alle deszelfs opofferingen een weinig meer dan een materieel eigenbelang, het wil ook op de schaal van morele waarde hoog aangeschreven staan; het wil ook de hoogachting der volken, waarmede onze materiele belangen zoo naauw verbonden zijn.

Wat eischt nu meer dringend dan ooit het algemeene belang van Europa, en dus ook het onze? Keering van het revolutionnair geweld, vervolging van eene alles vernielende propaganda; en daarna zullen wij onze bijzondere belangen als van zelf bevorderd zien. Datzelfde belang eischt niet minder dringend, dat de natie spreke, en met verachting eene *nota* verwerpe, die klaarblijkelijk is opgesteld om bij ons ook het zaad van *tweedragt* te strooijen en eenen weg voor de alles vernielende *propaganda* te openen.

Beursprijs der Effecten, te Amsterdam.

DONDERDAG, 28 Februarij 1833.

		geb[l]
NEDERLANDEN, Werkelijke schuld, $2\frac{1}{2}$ pCt.	*f* 45 à $45\frac{1}{2}$	$45\frac{9}{16}$
Uitgestelde schuld.	- $\frac{15}{16}$ à $1\frac{1}{16}$	1
Kansbiljetten.	- $17\frac{1}{2}$ à 18	$17\frac{11}{16}$
Amortisatie Syndicaat, $4\frac{1}{2}$ pCt.	- $76\frac{3}{4}$ à $77\frac{1}{4}$	$76\frac{7}{8}$
Idem idem., $3\frac{1}{2}$ pCt.	- $59\frac{1}{2}$ à $60\frac{1}{4}$	60
Oorlogs-lasten 1830 à 5 pCt.	- 96 à $96\frac{1}{2}$	$96\frac{1}{4}$
Vrijw. geldl. 1831 à 6 pCt.	- 100 à $100\frac{1}{4}$	$100\frac{1}{8}$
Nieuwe idem. 1832 à 5 pCt.	- $83\frac{3}{4}$ à $84\frac{1}{2}$	$84\frac{1}{4}$
Schatkistbiljetten, 6 pCt.	- 100 à $100\frac{1}{2}$	$100\frac{1}{4}$
Handel-Maatschappij, $4\frac{1}{2}$ pCt.	- $86\frac{1}{2}$ à 87	$86\frac{3}{4}$
FRANKRIJK, inschr. op 't Grootboek 3 pCt.	- $76\frac{1}{4}$ à $79\frac{1}{2}$	
RUSLAND, Bij *Hope en Comp.*, 5 pCt.	- $96\frac{3}{4}$ à $97\frac{1}{2}$	97
Bij dezelfde $18\frac{28}{29}$, 5 pCt.	- $97\frac{3}{4}$ à $98\frac{1}{2}$	98
SPANJE, Certific. Amst., 5 pCt.	- $61\frac{3}{4}$ à $62\frac{1}{2}$	$62\frac{5}{8}$
Dezelfde 3 pCt.	- $39\frac{1}{2}$ à $40\frac{1}{2}$	$40\frac{1}{2}$
Uitgestelde schuld	- $10\frac{1}{8}$ à $10\frac{1}{4}$	

*** Heden verloste zeer voorspoedig, doch ontijdig, van *twee DOCHTERS*, Vrouwe T. M. LANDOLT, Geb. LEHNER.

BREDA, 1 Maart 1833.

Te BREDA bij BROESE & COMP. Boekdrukkers en Boekverkoopers.